

וַיִּתֵּן חס"י לך על לזכך • כל המפרטים הקשו
הלא המון ה"י נבלע באזנים ע"ש וראה
זאת מלחמי במדרש רבם במדבר פרשה ז' נראה שזה
סמון נבלע באזנים לא ה"י רק קודם מעשה העגל
שה"י בגדר אלמים אחס ואמר הקצ"ה א"י כחצתי
עליהם שהם אלמים ואם יהיו לריכים להפנות ח"ך
יחסיים הלא יהיו כמלאכים ואם נפרש מה שאמר
במדרש שמועה למד קיגוריא עליהם ובעל הרע שבעגל
שגם זה נשאר להם שמים קייסצםם זאת ח"כ נחנעל
ח"כ צעעה שצקשו לבצר ע"ש וסיו לרכים ליחיה
כשאר בני אדם גם באכילתם המון ע"ש במדרש עוד
שרשם שם מה שאמר הקצ"ה עד אהם יכאלוני אשר
אעסם בקרבך אחר ר' שמעון צ"י כמה נפלאות עשיתי
צקריהם כענין שנאמר והקרב והכרעים ע"ש וע"ש
זה נראה לי לפרש ג"כ הכתוב וסיה לבס לזרע יען
כי מלחמם וכו' שהש"ת עשה לבס חנם ורחמנות
בקריבםם שלא ילערכו לסולאם והם מלכו העוצם
וסיו כפוי עוצה • לכן מדה כנגד מדה יה"י לבס
לזרע רוח על ה"יחיה כי זרות יקרא בהסליך לחון
כי הנשאר באדם להסיוחו לא יקרא זרות כי נשאר
דבוק עם האדם אך עלמו וצטרו חבל סיולא לחון
זר יקרא כי אם נשאר צו יכאז לו ויווח עיין יומא
דף ע"ס פליגי צזה חנאי ר"א אומר מה א"י מוקיים
ויתד חפ"י לך דברים שחגרי אוסיע מוכרין להם ר'
חליעזר בן פרעא אומר לאחר שסרתו אחר הקצ"ה
א"י אחרתי יהיו כמלאכי הסרת עכסיו א"י מעריח
אוחם שלש פרקאות ע"ש :

ל יראה צך ערות דבר וסב מאחר כך • יש לומר
דהנה כשאלם רואה לאחד עוצר עצירה יצין
צדעתו כי לא להכס הגיע לו הדבר שיראה הוא צעיניו
קלקול הדבר של זה ובדל"י אחת משהי אלה או ש"ס
צו ג"כ עצירה זו או שססצ"ה מראה לו שסוא יראה
צקלקול זה כי סילס"ר רולה לחגבזר עליו להסעיחו
צו העצירה שיראה ליזמר מעשה צו ויעסם גדרים
וקיג לעלמו ואל זה רמוז בגמ' הרואה קועס צקלקולה
יזיר עלמו מן סיין • ואל זה נראה שכיון שסליה
צפי נשא ח"ל הרואה קועס צקלקולה אפסר דאף
סמואל מודה שספילו א"ס חסיד וקדוש צסציל לעסות
גדר על מה שראה מלוח היא לסזיר ע"ש • ולזה יש
לומר הפירוש שלא יראה צך ערות דבר וסב מאחר כך
כענין הכחוצ ואזנך חסמענה דבר מאחר כך לחמור
סהכונם שחסמע מן העומד מאחר כך יאמר כאן
כי כשאלם נכסל צעצירה ונראה לכל אזי צוס מאל
וכסרואה אחר צקלקולו וצושתו וסוא ידע צעלמו

שגם הוא נכסל צקסר צדצר חז"י ועדיין סססון ורקד
אחריו לחגבזר עליו מחיירא מאל סן יגיע לו הנוכסול
סיתגלה קלונו צרבים וע"י זה סוא סב מעון עזר
סחד זה ולזה אומר לא יראה צך ערות דבר שחתי
אחס מוסת לרבים שיסונו על ידך כי מוטב סוב
אחס מוקדם ממה שחחס עוסה צקסר כי העוסס
צקסר סוף סיתודע קלונו צרבים • ולזה כונס חסעסס
המחלל סס סוים צקסר נסרעין מונוו גגלוי צוח
סמחגלה עונו כו"ס סכחוצ ונחתי מנכסול לסניו
ויסוצ מ"י סעומד אחר כך מוטב סוב אחס מוקדם :

ל חציא לחתן זונה ומחיר כלב נראה לומר ע"ס
רמוז כמזואר צמרקי דר"א ס"ס סצזמן סיסראל
זוכין ס"ת פוחח אולרות העוצ סצסוים וממעייר
על הארץ שהם מ"ס זכרים ומ"ד פארץ מתעצרת
כאסס שהיא מתעצרת מבעלם זכו' שנאמר יספח ה'
לך אח אולרו העוצ אח ססעים וכו' • וצזמן סליין
זוכין אזי סעבים סואצין מן סחסומות וכו' מ"ד הארץ
מתעצרת כאסס חלומה ססחה מעוצרת מונות •
ולזה אומר ראה שלא חגרוס צמעסיד לסציא מנחות
הצאות מן סחצואה שחסי' ע"י לחתן זונה • וגם
סלא יס"י ע"י מחיר כלב כמזואר צגמ' סצצית סני
סיו סלס למעלה רבו' על המוצח ככלב לא חציא
סני דברים אלו לחוך ציה אלסיד :

אשר קדך צדך ויזנב וכו' כי ידוע מהמפרטים
ססילר הרע סוא ענין מלחמות עמלק סמלסן
וסמיקר לאדם מן נספי אס סצלצבו צאסצת ס"ת
וסחלסצות עס"ת סמלות • ואח"כ כוחן צו מדה
סספלות סקקרא זנב כו"ס האלסיד מואמר המדרש
צוסתי סה"י רלוכה לצוא מלד עלמה לסני סמלך
וססרים כי היא חיתה מוחקת כל ססרים וסעס רק
לצסמות צערכה מכלון סמלך וסמלכה לעסות סועל
המונכה צפני כולם להסרות סכולס סס צגדר צחמות
צערכס ואין ליצוס צפניהם רק סצא גצריאל ונחן
צה מדה ספלות שחיצוס לצוא ערוס • וכן סיל"סר
כוחן באדם ספלות שלא יוכל להגציה עלמו צדרכי
ה' ולהספלל צדיצורים ומחלסצים לה"ת וכן לעסות
סמלות צסעסס וססק כי אינו ראוי לזה ולזה אומר
ויזנב צך כל הנחסלים אחר כך סרמוז סמכיר לו
עונותיו סנגררים אחריו כומאמר קופס של סרלים
חלוי לו מאחריו • ואח"כ כוחן צקרב סאדס עייפות
וכוצד סאצרים מלד סגוף כומאמר המדרש כל יומיא
ולא לעאן וכד ליילן לעאן ואח"כ מציאו לגדר ולא
ירא אלקים • לכן ראוי אל סאדס ליזמר מן סספלות
גרוע מן חסאי • חס כונס מליור חסעסס אל חסי
נפע

רשע צפני עלמך • ולכאורה • הרי אמרו בגמרא
שמעונין את האדם קודם שיוכל לעולם ואומרים
לו אפילו כל העולם כולו אומרים לך לדיק אתה
הוי צעניך כרשע אלא הענין הוא שחרשע הוא
כך דרכו שצעניי עבודה הייח לעשות המלות או
להתפלל בזהב אזי אומר לך הילת'ר וכי ראוי אתה
הלא בזהב וכזהב עשית ומה מועיל לך מעשים
טובים • איך עומדת לו ענוותו להרשיע • אבל
צלאהו חוץ לצין חכמים אזי יולא ממנו זאת השפלות
וממלא לו הילת'ר לצו להחגלות כי מי כמוהו כזון
וחכם וטיס יסר הולך וכל אדם כאין נגדו וכאשר
יזמן שיחטא האדם נגדו דדיבור או צומעשה עברתו
סערה נלה כי לאדם כמותו יעשה זאת ספל חכמים •
והלדיק הוא בהיפוך כשהוא ציון לצין עלמו בעבודה
הייח אזי ויגבה לצו בדרכי ה' כי מי חכמי שהוא
חוטא צפר ודם עפר ואפר להתפלל לפניו אלא מפני
רחמי וחסדיו ורולה בתפלה ותחוכיו סל עבדיו
עושה מלותיו וגם כאשר צא הילת'ר ומראה לו
לאדם רוע גנות מעשיו מעשה עד הנה ואמר לו
הלא מ"מ אתה מודה לי סלא עשיתי כהוגן עד הנה •
ובצביל זה אתה מעפיל אותי איך איך מעשה כן
יותר מה שהוא פועל מגונה ורע • ואדברה מאחר
מעשיתי עד הנה כ"כ רע ראוי לי מעשה להתפלל
ולעשות טוב • וזה כוונת מאמרים כל תפלה שאין
בה תהפלה פושעי ישראל אינה תפלה • ולכאורה
אינו מוצין איך לא יתפללו צעקרה כשאין ציניהם
מופשעי ישראל • אלא הכונה כי לא יוכל שום אדם
להתחיל להתפלל בהתלהבות כראוי אל הרכה ואל
התפלה אם לא יקצע דבר זה תחלה יסוד חזק
פושעי ישראל ג"כ לריך להתפלל ולעשות מלות אזי
יוכרח הילת'ר להכירו ולהתפלל אבל אם לא יקצע
זאת בחזק דעוהו • אם יח' איזה קצרה שישמע
זום אל הילת'ר פושעי ישראל אין ראוי לו להתפלל
אזי בודאי כל אדם לא יוכל להתפלל כי הילת'ר
יעמיד לו צעה התפלה שהוא פושעי ישראל חורק לו
חלים וצלקטרחות סל שפלות ועללות בחוך לצו שאינו
ראוי לו להגבית עלמו לעבודה הייח וכפצא הלדיק
צין חכמים אזי אדברה מלא ענות כאילו לא עשה
שום טוב • וזה כונת המענה במקום שאין חכמים
אז אדברה השתדל להיות איס ולא חסי' רשע צעניך
סתמנע אוחך מן הטוב מה שצניך לצין הייח • אבל
כשתלך צין חכמים אז חלצם עלמך לצו השפלות •
לא מנעיה כסלא יאמרו לך לדיק אתה חסי' צעניך
כרשע • אלא אפילו יאמרו לך לדיק אתה חסי'

צעניך כרשע כי לנגד חכמים אז טוב השפלות •
וזה יכול להיות פירוש הכתוב ומשם ה' ענו מכל
האדם וצטיותו עם צני אדם ה' לו השפלות
לעשות עשה הטוב • אבל צפני עלמו בעבודה ה'
לא ה' לו עדה ענות סתמנעו ח'ו מעשיית הטוב •
וזם מאמר הכתוב צפ' תצו ונחך ה' לראש ולא
לזכ סלא יח' צלצך מדה השפלות הידוע המינע
מלעשות הטוב סלא מאמר מה איז מה אפעול לשייח
אם מעשה טוב • רק ידע שהוא עושה נחה רוח
לפניו יח' וכל העולמות סמחין בעלום קטנה ועי'
חסי' רק למעלה ולא למטה כי יגבה לצך בדרכי
ה' • ופירוש הכתוב כי חסי' למעלה כשתשזור
דרכי ה' חסי' למעלה ולא יצו לך מדה השפלות
צעשיית המלות :

וזה כ"ל כוונת מאמרים צמ' סצח כספ עליהם
הסר כגיית אם אתם מקבלים התורה מוטב
וכי מאכן מודעה רבה לאורייתא וסדור קבלתו צמי
אחשורוס • וידוע קושיות סחוק' סלא כצר אמרו
נעשה וכשמע • גם יקשה למה צמי אחשורש קבלום
מאסבת הנס סלא מקודם סיו נסים גדולים וזה
קריעה יס סוף ויליאת מלכים ומיח • אלא סכונה
כי בקבלת התורה סיו יסרל צמדגס גדולה ורמס
סנתן להם הייח זמן לעסר ולהסחדש צעשיית קרבן
ובספירת נקיים ומי פרישם וקבלו סתורה מתוך סכל
זך ועסור • אבל הייח לופס עמידות כי יח' זמן
ליסרלל אשר יגיעו לספלות גדול עכור אשר ימירו
צקלון כצודם כמו סעשו צימי כי סססתחוו לללס
ונסנו מקעודתו סל אחשורש ועי' זס לא סיו יכולים
לעבוד הייח עכור צסתם להרים פניהם אל הייח
כמאמר עזרל עכור מעל הגולם צוסי וגם ככלמי
להרים פני אליך • ואולי זאת סיתס כוונת עשרה
חכמים מיסרלל צימי יחזקלל צאמרים כסי' כגויס
כיון סעשיו עד הנה כמעשי סגויס סרעיס סצסס
איך אין לנו חקנה עוד מוטב נהי' כגויס מעשה •
ואמר לסס הייח ציד חזקה אמלוך עליכם • סכונה
כי ראוי אל האדם אף שהוא עומד בגדר רע וספל
לפני הייח שאינו יכול ח'ו לעבוד הייח צרלון סלס'
מ"מ לא ילא ח'ו לתרבות רעס עכור זה רק יעשה
ג"כ עבודה הייח מלד ההכרח אף כי לא מלצו עד
סיגרותו הייח סיגיע לעבודה מלד טוב לצצו •
ולזס כספ עליהם הסר כגיית סלא יסצרו יסרלל
סקצלה סתורה לסס מלד ססס צרלון ומדגתס • לכן
סייך להס קצלה סתורה • אבל צמון ססיו צגדר רע
אי אספסר להס לקצל סתורה ואין חקנה לסס לזס
אמר

אמר להם השם יתברך בְּהַגִּיעוּ לְכָל־זֶה צִד חֲזָקָה
לְעֹלָם עֲלֵיכֶם מָגֵם זֶה הוּא עֲבֹדָה וּמִיָּהּ לֹא חֲצִינוּ
יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדָּה עַד צִיּוֹן אֲחֵר שָׂרְאוּ גִדּוּל הַנֶּסֶם
מֵעַתָּה לֹא־הָיָה יִתְבָּרֵךְ בְּעַת מַעֲלֹת דְּרָכָם וְלֹא
מִצְמָעִים אֶחָד הוֹעִיל לֹא־הָיוּ מִכָּל דְּרָכָם הִרְעָה
רָאוּ מַצֵּטֵתִים יָם לֹא־הָיוּ קִירֹז לֹא־הָיוּ יִתְבָּרֵךְ עֵינֵי אֶחָד
בְּעַת מִיָּהּ מְזֻדְכָּכוּ זֶמֶן הִרְבֵּה בַּמַּחֲקָדוֹת רַב וְשִׁכִּית
בְּעַת אֶחָד בְּמִדְרוֹת אֶחָד הַטּוֹבָה בְּלִבָּהּ לִכֵּן קָצְלוּ
מִחֲרֹם מִחֲדָשׁ אֵל :

ושמעתי

בָּשָׂם הַלְדִּיק הַקְדוֹת מוֹסֵרִים
מִפְּרִיעִישָׁלָן זֶלֶל בְּפִירוֹשׁ הַגְּמוּרָה
כָּל הַפֶּלֶם שָׁאִין בָּהּ מִתְּפִלַּת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל אֵינָה
תְּפִלָּה . שְׂמֻחִיב כָּל אֶדֶם לֹא־תִפְלַל צִיּוֹנִים וִירָאָה
וּבִתְלַמְּדוֹת וּבִתְלַמְּדוֹת כָּל גּוֹפֹה עַד כְּסִירָאֵם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
זֶה הַתְּפִלָּה וְהִיא בְּחֹךְ מִתְּפִלָּה יִתְפַּלֵּל גַּם כֵּן עַד
שִׁינֵּי לִידֵי תְּפִלָּה לֹא־תִפְלַל גַּם כֵּן אֵל הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּתִפְלָה וְתַחֲנוּנִים וְיִסּוּב אֵל ה' וְלֹא אֵינוּ מִתְּפַלְּלִים
עַל דֶּךְ שִׁירָאֵה מְפֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְפַּלְּלִים גַּם כֵּן אֵינוּ
תְּפִלָּה עֲכִיל . וְזֶה יָם לִפְרָשׁ הַכְּתוּב צִרְכּוֹת ה' דְּרָכֵי
אֵשׁ גַּם אֵינוּ יִתְפַּלְּלִים אֲחֵר . הַכּוֹנֵם בְּכִרְוֹאִין מִרְשָׁעֵי
שָׂם אֵינוּ ה' דְּרָכֵי הַלְדִּיק בְּתַחֲנוּמֹת דְּחִילֹה וְרַחֲמוֹ
בְּמִסְכֵּי מִחִילָה מִתְּפִלָּה אֲחֵר יִתְּנֵה וּמִסְכָּנָאִים בְּהַלְדִּיק
לְעֹשֶׂה גַם כֵּן הַטּוֹב וְהַטָּהֵר הַמְּבֹרָךְ תְּפִלָּה בְּלִבָּהּ
גַּם כֵּן בְּמִיָּהּ הַמְּבֹרָכִים מִלְּפָנֶיךָ אֲמַרְא כָּל מִי שֵׁם
זֶה יִתְּנֵה מִיָּהּ דְּרָכֵי נִפְתָּרִים . וְעִיֵּם דְּרָכֵי בְּתַחֲמוֹת

אֵל הָשֵׁם רָשָׁע צַפְנֵי עֲלֻמָּךְ . יָם לִרְמֹז גַּם כֵּן בְּתַחֲמוֹת
הוּא מִפְּלֵי רֹחַ צַפְנֵי כָּל אֶדֶם כְּלוּמָר צִין אֲנָשִׁים אֵל
הַזְכּוֹר לִסְיוֹת מִפְּלֵ רֹחַ אֲנָשִׁים בְּתַחֲמוֹת אֲנָשִׁים
דְּהִיּוֹנוֹ בְּעַת מִתְּפִלָּה עוֹשֶׂה בְּעֲבֹדָת הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ הַמַּחֲדֵּל
לִסְיוֹת אֵשׁ . וְעַל שֵׁם זֶה בָּא חֲלֻצָה בְּחֹךְ הַקְּדוֹת
לְהַרְאוֹת שָׂם תְּפִלָּה פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מִקְּדוֹת :

עוד

יָם לִוְרֵךְ בְּכֹנֶת הַגְּמוּרָה עִיֵּם הַמַּחֲדֵּל אֵל
תּוֹלִיא יָקָר מְזֻלָּל כְּפִי תַּחֲמוֹת וְהַלְדִּיק בְּזוֹרֵם
בְּשָׂמָה מִתְּפִלָּה רָשָׁעִים בְּתַחֲמוֹת . לִכֵּן הַרְאוֹת בְּרָאוֹן
הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ רָאוֹי לוֹ לְבָקֶשׁ תְּחִילָה בְּתַחֲמוֹת שִׁיחַן
הַמְּבֹרָכִים לְתַחֲמוֹת לְרָשָׁעִים . וְתַחֲמוֹת אֲנָשִׁים כְּנֶהֱגָה
וִירְאוֹךְ כָּל הַמְּבֹרָכִים וְכוּ' וְכֵן בְּתַחֲמוֹת חוֹל וְתַחֲמוֹת
בְּתַחֲמוֹת מִלְּפָנֶיךָ מוֹרָה לְכָל יִשְׂרָאֵל . וְכֵן לְתַחֲמוֹת
אֲלִיךְ כָּל רָשָׁעֵי אֲרֶץ כִּי זֶה כְּבוֹד ה' כְּמוֹ בְּנִים עוֹבִי
לֹא־זָקֵן אֲשֶׁר אֵל אֶחָד מִתְּפִלָּה יוֹלָא לְתַחֲמוֹת רַע
כָּל אֲנָשִׁים קָמִים עֲלֵיו שָׁלָא לְתַחֲמוֹת עֵינֵי כְּבוֹדוֹ שֶׁל
אֵל אֶחָד לְכוֹלֵנוּ וְזֶה כִּיֹּן הַכְּתוּב צִרְכּוֹת ה' דְּרָכֵי
אֵשׁ כְּלוּמָר הָאֵשׁ מִתְּפִלָּה שִׁיחַן דְּרָכֵי בְּתַחֲמוֹת ה'
שִׁיחַן עִיֵּם לָאוֹן ה' אֵל גַּם אֵינוּ יִתְפַּלְּלִים שֶׁל הַקְּדוֹת יִתְפַּלְּלִים
אֲחֵר כְּלוּמָר עַם ה' . וְזֶה אֲמַר כָּל תְּפִלָּה שָׁאִין בָּהּ
מִתְּפִלָּה פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּפִלָּה עַל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁיחַן בְּתַחֲמוֹת כְּעִין שִׁיחַן בְּזוֹרֵם יִתְּנֵה מִחִילָה
זֶה כֹּנֶת הַגְּמוּרָה כָּל תְּפִלָּה שָׁאִין בָּהּ מִתְּפִלָּה פּוֹשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל וְעִיֵּם רָאוֹי מִתְּפִלָּה שֶׁלְּכֵךְ לְתַחֲמוֹת הַמְּבֹרָכִים
יִשְׂרָאֵל לְתַחֲמוֹת הַטּוֹב :

פרשת תבוא

אֲרָמִי אֲבוֹדָה אֲבִי . יָם לְפָרֶשׁ מִלֵּךְ אֲבוֹדָה כְּלוּמָר
גִּלְגָּל לְחָרֶם עִיֵּין בְּמִדְרָשׁ תְּחִימוֹת ה' הַמַּחֲדֵּל
זְכוֹר לִיעֲקֹב שֶׁגִּלְגָּל לְחָרֶם עִיֵּין וְעִיֵּין בְּזוֹרֵם מִלְּפָנֶיךָ
הַמְּבֹרָכִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר צִין לְחִיּוֹן בְּרָשָׁה אֲחֵרָה וְכוּ'
אֲבוֹדָה אֲקָרוּ עִיֵּין וְעִיֵּין בְּפִיעֵי יוֹכ אֲבוֹדָה וְכֵן .
כֵּן גַּם כֵּן כֵּן מִסְכֵּר הַכְּתוּב וְהוֹלֵךְ שִׁיחַן גִּלְגָּל
לְחָרֶם וְאֲחֵר . כֵּן לְמִלְכִּים וְהוֹי"ד שֶׁל אֲרָמִי יִתְּנֵה
בְּדֶךְ הַרְבֵּה בְּתַחֲמוֹת . וְיָם לִוְרֵךְ גַּם כֵּן שִׁיחַן
אֵינָה יִתְּנֵה כְּעִיֵּין יִתְּנֵה עַם לָבֵן גְּרָתִי . כֵּן יִתְּנֵה
אֲחֵר הוּא לָבֵן אֲרָמִי אֲבוֹדָה אֲבִי שִׁיחַן גְּרָתִי עַם :

עוד

יָם לְסִין קִישׁוֹר הַמְּבֹרָכִים . אֲרָמִי אֲבוֹדָה אֲבִי
וְיָם מִלְכִּים . עִיֵּין דְּרָכֵי מִסְכֵּר וְיָקָרָה שֶׁלְכֵן
מִסְכֵּר יִתְּנֵה מִלְכִּים . מִסְכֵּר לִיִּשְׂרָאֵל מִלְכִּים . אֲלֵיו
הָשֵׁם יִתְּנֵה . לְפִי מִתְּפִלָּה מִלְכִּים כֵּךְ מִתְּפִלָּה בְּגִלְגָּל

וְכֵן אֲבוֹדָה יִתְּנֵה שִׁיחַן בְּגִלְגָּל וְכֵן . לִכֵּן לֹא הִיא
קָסָה בְּעִיֵּין גִּלְגָּל מִלְכִּים . אֲבִי בְּתַחֲמוֹת שִׁיחַן יִתְּנֵה
מִלְכִּים וְהוֹרְגֵנוּ בְּתַחֲמוֹת וְנִפְּלוּ מִלְכִּים רַחוּם לְבִירָה
עִיֵּין יִתְּנֵה . הוּא יִתְּנֵה מִלְכִּים אֲלֵיו מִלְכִּים . הָשֵׁם יִתְּנֵה
לִכֵּן גִּלְגָּל הָשֵׁם יִתְּנֵה מִלְכִּים כֵּךְ כְּבוֹדוֹ בְּבִלְבָּל לְמִעַן
יִסְכֵּר . לֹא־יִתְּנֵה מִלְכִּים שִׁיחַן מִלְכִּים בְּתַחֲמוֹת לְחִילָה
בְּגִלְגָּל עִיֵּין זֶה הִיא מִלְכִּים הַמְּבֹרָכִים יִתְּנֵה לְפָנֶיךָ וְעִיֵּין
לְעוֹבָה בְּנֵי בְּעַת לֵרֶם שָׁלָא יִתְּנֵה מִלְכִּים כֵּן בְּגִלְגָּל
מִלְכִּים עִיֵּין לֹא הִיא לִיִּשְׂרָאֵל בְּתַחֲמוֹת עַל יְדֵי
הַמְּבֹרָכִים וְלֹא הִיא מִלְכִּים עִיֵּין לִיִּשְׂרָאֵל גִּלְגָּל מִלְכִּים לֹא הִיא
לֹא־דָבָר לְתַחֲמוֹת אֵל הָשֵׁם יִתְּנֵה . כֵּן לֹא לֹא זְכוּ
יִשְׂרָאֵל מִתְּפִלָּה מִלְכִּים לְבִירָה כְּמוֹ מִלְכִּים יִתְּנֵה
אֲחֵר שִׁיחַן מִלְכִּים כֵּךְ עִיֵּין בְּתַחֲמוֹת מִלְכִּים הַמְּבֹרָכִים
לֹא הִיא עַל מִלְכִּים לֹא־הִיא לִיִּשְׂרָאֵל . גַּם מִלְכִּים לֹא הִיא לִיִּשְׂרָאֵל
זְכוּת הַמְּבֹרָכִים . וְגַם בְּתַחֲמוֹת אֲחֵר מִלְכִּים עַל גִּלְגָּל בְּכֵן
שִׁיחַן